

รายงานการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นางสาววิศัลย์ศยา พิศนอก

โรงเรียนพบพระวิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก นายบริบูรณ์ รัตทิพย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนพพระวิทยาคม คณะครูโรงเรียนพพระวิทยาคมทุกคน ที่ได้ให้คำแนะนำ
ปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ให้กำลังใจเป็นอย่างยิ่ง จนผล
การศึกษาสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ นายสมศักดิ์ เลิศรัตนพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญชุดกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้ภาษา
นางกัลยา พัทธยารรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านชุดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล
นายภราดร วงษ์ราช ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา นางสมพร ตานิว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา
นางสิริพันธุ์ วุฒินนทน์ชัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการผลิตสื่อ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและ
ตรวจสอบเครื่องมือ จนทำให้การศึกษานี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษานี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณ
ทุกๆ ท่าน

วิศัลย์ศยา พิศนอก

- ชื่อผลงาน** : รายงานการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ชื่อผู้ศึกษา** : นางสาววิศัลย์ศยา พิศนอก
- สถานที่ทำการศึกษา** : โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
- ปีทำการการศึกษา** : ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ด้านทักษะการอ่านและศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนพพระวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 32 คน รูปแบบในการวิจัยในครั้งนี้คือ One Group Pretest Post-test Design การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบคือ การทดสอบที (Dependent Sample t-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม การศึกษาปรากฏผล ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสม ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และเมื่อนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.74/81.14 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 44.26^*$) และนักเรียนมีผลประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้) และด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีค่ารวมเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.68

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ ก

บทคัดย่อ ข

สารบัญ ง

สารบัญตาราง

สารบัญภาพ

บทที่

1. บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพพระวิทยาคม พุทธศักราช 2553.....	8
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน.....	9
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	18
ปัจจัยความสำเร็จในการเรียนรู้.....	20
การวัดผลประเมินผล.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	21

สารบัญ (ต่อ)

ความพึงพอใจในการเรียนรู้	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
3. วิธีดำเนินการศึกษา.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้	47
การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	48
การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุด	
กิจกรรมการเรียนรู้	49
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	55
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม	
ศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน	
ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	55
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
ที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน	
และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	
สมมติฐานของการศึกษา	
ขอบเขตของการศึกษา	
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	
สรุปผลการศึกษา	52
อภิปรายผลการศึกษา.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ.....	77
ภาคผนวก ค ผลการบันทึกคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน คะแนน	
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน	81
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน	81
ภาคผนวก จ รูปภาพประกอบการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถ	
ในการใช้ทักษะชีวิต	81
ภาคผนวก ฉ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	89
ประวัติผู้วิจัย.....	92

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

- 1 แสดงระดับผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ20206) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนพพระวิทยาคม

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์หลายด้าน เช่น การติดต่อสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม การประกอบอาชีพ การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทันกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน การเปลี่ยนแปลงของสังคมผู้เรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตลอดจนความเข้าใจในวิทยาการด้านต่างๆ ล้วนต้องใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการศึกษามีเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก ยิ่งส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากขึ้นสำหรับนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อเข้าสู่สังคมโลกในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 20)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 หมวด 4 มาตรา 22-33 ได้กำหนดแนวทางการศึกษาของชาติไทย ไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพและเต็มศักยภาพ
2. บูรณาการความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
3. เน้นหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และทักษะในการประกอบอาชีพ
4. แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้มีการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ไปพร้อมกัน จัดสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ สร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็น

มนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงาน อาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดำฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ รวมทั้งเพื่อการศึกษาต่อและในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เมื่อวิเคราะห์คะแนนระดับโรงเรียนแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม มีผลการทดสอบเฉลี่ย เท่ากับ 25.70 มาตรฐานและตัวชี้วัดที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศที่มากที่สุดคือ มาตรฐาน 1.1 คือ เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) โดยเฉพาะเรื่องทักษะการอ่าน ผู้ศึกษาเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะแรกที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการเรียนระดับสูงขึ้น และช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนมีทักษะในการอ่านแล้วจึงส่งผลดีต่อการเรียนวิชาอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนทักษะอื่นๆ ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า การอ่านมีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม นอกเหนือจากการที่ผู้อ่านจะได้นำความรู้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองแล้ว ยังสามารถพัฒนาความรู้และความคิดให้กว้างขวางเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าทัดเทียมประเทศอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษ จะทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากมีแหล่งข้อมูลและแหล่งความรู้ดีๆ มากมายที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นสังคมปัจจุบันจึงต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำลายขีดจำกัดการแสวงหาความรู้ โดยไม่ถูกจำกัดไว้ในกรอบของภาษาประจำชาติเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาด้านทักษะการอ่านของมาตรฐานที่ 1.1 เป็นอันดับแรก ซึ่งตัวชี้วัดของมาตรฐาน 1.1

ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ ตัวชี้วัด ม.3/4 คือ เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 25) ผู้ศึกษาจึงได้สร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น เนื่องจากชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพราะนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และหากไม่เข้าใจในเนื้อหา นักเรียนสามารถกลับมาทบทวนเนื้อหาอีกครั้งได้ ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาสิริ ฐานา (2546, หน้า 21) กล่าวถึงคุณประโยชน์ของชุดกิจกรรม คือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ อย่างไม่เบื่อหน่ายและไม่ทอดทิ้งต่อการเรียน อีกทั้ง ยังเป็นการช่วยฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ด้านทักษะการอ่านและศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ได้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียน

2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆ
ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน
และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขต
ของการศึกษา ไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระ
วิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2556 จำนวน 96 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียน
พบพระวิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive
Sampling)

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

2.1 การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)

2.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)

2.3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information
or Details)

2.4 การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing
Words)

2.5 การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context
Clues)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.2 ผลคะแนนการประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

สมมติฐานของการศึกษา

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีผลประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นโดยมีหลายองค์ประกอบ เช่น ใบคำสั่ง ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบบันทึกกิจกรรม เป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการเรียน โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีทั้งหมด 5 ชุด โดยแต่ละชุดประกอบด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่องการอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)

ชุดที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)

ชุดที่ 3 เรื่องการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information or Details)

ชุดที่ 4 เรื่องการอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing Words)

ชุดที่ 5 เรื่องการอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context Clues)

2. การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านและความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง การสอนโดยให้นักเรียนศึกษาและทำกิจกรรมตามชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น โดยผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้ควบคุม ชี้แนะ และให้ความช่วยเหลือ

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่าน หมายถึง ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานด้านทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งได้มาจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 3) ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกระบวนการกลุ่มผ่านการใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบ

ร่วมมือ ได้แก่ เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอ (Jigsaw), เทคนิค การแบ่งกลุ่ม-กลุ่มสัมพันธ์ (STAD), เทคนิคการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และ เทคนิคการเรียนรู้แบบ L.T. (Learning Together) โดยใช้แบบประเมินที่อิงตามเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

4.1 ตัวชี้วัดที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ข้อ 1 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร

4.2 ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ข้อที่ 1 ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อที่ 2 ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ

ข้อที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

ข้อที่ 7 ปฏิบัติงานในส่วนรวมอย่างมีความสุข

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบพพระวิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ซึ่งเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

6. ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ ที่ผ่านมา โดยใช้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ดังนี้

กลุ่มเก่ง หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 3.00-4.00

กลุ่มปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99

กลุ่มอ่อน หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 0.00-1.99

7. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัดจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากการนำคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

8. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบเน้นทักษะด้านการอ่าน ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น

9. ความพึงใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ความคิดเห็นในทางบวกที่แสดงต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วัดได้โดยการใช้แบบสอบถามความ พึงพอใจของนักเรียน แบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ตั้งแต่ระดับ ความเห็นน้อยที่สุดถึงมากที่สุดที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานความคิด ข้อมูลประกอบการศึกษา การวิเคราะห์และอภิปรายผล โดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารเกี่ยวกับชุดกิจกรรม
 - 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 2.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 2.3 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม
 - 2.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
 - 2.5 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
3. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน
 - 3.3 ประเภทการอ่าน
 - 3.4 กลยุทธ์การอ่าน
 - 3.5 การสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 3.6 การวัดและการประเมินผลผลการอ่าน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.3 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 - 4.4 ชนิดของแบบทดสอบ
5. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - ความหมายและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

7.3 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะการอ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่ออาารประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3)

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษ้อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4) ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4-5) ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา

ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

5. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น
อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะ
จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 235)

6. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา
ต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก
และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย
สาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 235-236) ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน
แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด
และความคิดเห็นในเรื่องต่าง และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ
เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์
ของตน
- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์
ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

7. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย
- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่มเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย และสภาพอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม
- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบ และ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

- ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟัง และอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่ป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

- พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

- อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยวิเคราะห์อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยละนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

- ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)
- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

8. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ และกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผลการประเมินถูกต้องตามสภาพความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ไว้ดังนี้

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร จัดให้มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดธรรมชาติ วิชาและระดับชั้นของผู้เรียนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

5. การประเมินผลการเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียน และตัดสินผลการเรียน

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้

7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ

8. ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียน รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

8.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการดำเนินการในระดับชั้นเรียน จุดหมายสำคัญ เพื่อมุ่งหาคำตอบว่านักเรียนมีพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพียงใด นักเรียนคนใดต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขด้านใดบ้าง ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องมีการวัดประเมินความรู้ ความก้าวหน้าของนักเรียน ตามแผนการเรียนรู้ ที่กำหนดเป็นระยะ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำแผน การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนได้จัดทำ แบบประเมินไว้ ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนหรือประเมินทักษะการปฏิบัติงานตามสภาพจริงของนักเรียนได้ ครูต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและครูสามารถใช้เทคนิคการประเมินอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิ การซักถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การตรวจการบ้าน ตรวจผลงาน ตรวจแฟ้มสะสมงาน การทดสอบ เป็นต้น ทั้งนี้ วิธีการประเมินอาจให้นักเรียนประเมินตนเอง ครูเป็นผู้ประเมิน เพื่อนนักเรียนประเมิน หรือผู้ปกครองร่วมประเมินก็ได้

การประเมินผลในระดับชั้นเรียนจะทำให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนเก่งหรืออ่อน ในสมรรถภาพใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด จะต้องได้รับการช่วยเหลือในเรื่องใด ครูต้องแก้ไขข้อบกพร่องหรือส่งเสริมนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น การสอนซ่อมเสริม การให้ฝึกทักษะเพิ่มเติม หรือร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไข ช่วยเหลือร่วมกับครู การวัดประเมินผลระหว่างเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น แม้ว่าจะมีนักเรียนต่างชั้นมาจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ในการวัดประเมินความสามารถของนักเรียนครูผู้สอนต้องสามารถตอบคำถามได้นักเรียนแต่ละคนมีความรู้

ความสามารถ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง การประเมินผลเป็นระยะ เป็นรายเรื่อง รายสมรรถภาพ จะช่วยให้ครูสามารถพัฒนา ช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริง ทั้งยังช่วยให้ครูสามารถแบ่งกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดสื่ออุปกรณ์ แบบฝึก ฯลฯ ให้กับนักเรียนได้ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงอีกด้วย

8.2 การวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

การวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการดำเนินการในระดับโรงเรียนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ เพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นรายปี/ รายภาค การประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลจากการวัดประเมินผลนี้ โรงเรียนสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการวัดประเมินไปพิจารณา ตัดสินการเลื่อนชั้น กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดโรงเรียนต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมและจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนใดๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดและประเมินผลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้น อาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนก็ต้องมีการวัดผลและประเมินผลควบคู่กันไปด้วยเสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 149-153) เพียงแต่วิธีการวัดและประเมินผลอาจเปลี่ยนแปลงรูปไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งหมายความว่าทำให้เป็นเกร็ดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ทางบวกและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบว่า การสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคม การประเมินที่ดีส่วนหนึ่งต้องเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัด และบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

9. สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชา ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 243-257)

ตาราง 1 แสดงสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง
รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
ม.3	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำ ขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง และคำอธิบายในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + Past participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or/before/after/because - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second... Third...Fourth... Next...Then...Finally...etc
	2. อ่านออกเสียงและสะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และ บทบาทเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการ อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● ข้อความข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง ● การใช้พจนานุกรม ● หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

ชั้น	ตัวชีวิต	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
	3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคหรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ● การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/much/a lot of/lots of/some/any/a few/few/a little/little etc.

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
	4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ	- Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อย่างเหมาะสม	● ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัวสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. การใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม	● คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และชี้แจง คำอธิบายที่มีขั้นตอนซับซ้อน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และ ปฏิเสธให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการ ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น Please.../...please/I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Yes ... / Please do/ Certainly/ Yes of course/ Sure/Go right ahead/Need some help?/What can I do to help?/Would you like any help?/I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง/ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค และข้อความ ที่ใช้ในการขอและให้ ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังหรืออ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติสวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/Very nice/Well done!/ Congratulations on.../I like... because.../I love...because../ I feel...because...I think.../I believe.../ I agree/disagree... /I'm afraid.../I don't like.../I don't believe.../I have no idea.../ Oh no! etc.
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน		
ม.3	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในความสนใจของสังคม	<ul style="list-style-type: none"> การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การเล่นเกม/ดนตรี การฟังเพลงการอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน		
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่อง ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	<ul style="list-style-type: none"> ● การจับความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสพการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
	3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	<ul style="list-style-type: none"> ● การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ		
ม.3	1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> ● การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ในการสนทนาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบการกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ		
	2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของ เจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> ชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วัน ขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม		
ม.3	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและ ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> การเปรียบเทียบและการอธิบาย ความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด ต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของ ไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และ การลำดับโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างชีวิตและความ เป็นอยู่และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> เปรียบเทียบและอธิบายความ เหมือนและความแตกต่างระหว่าง ชีวิตและความเป็นอยู่และ วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับ ของไทย และการนำวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาไปใช้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน		
ม.3	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	<ul style="list-style-type: none"> ● การค้นคว้า การรวบรวม และการสรุปและการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้
สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม		
ม.3	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก		
ม.3	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ป้าย คำขวัญ คำเชิญชวน แนะนำโรงเรียน เป็นภาษาอังกฤษ

10. คำอธิบายรายวิชา และตัวชี้วัดภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 (อ23102)

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 (อ23102) มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (หลักสูตร
โรงเรียนพพระวิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2553, หน้า 225)

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 รหัสวิชา อ23102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาและปฏิบัติ คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายที่ฟัง และอ่าน อ่านออกเสียง
ข้อความ ข่าวโฆษณา และหาร้อยกรองสั้นๆ ตามหลักการอ่าน ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ
รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้ง
ให้เหตุผล ยกตัวอย่างประกอบในวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,500-2,000 คำ สนทนาและเขียนโต้ตอบ
ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสาร
อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ใช้คำขอร้องให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และ ให้
ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลตนเอง ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย
เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านเรื่องตลกขบขัน ประสบการณ์ ข่าว/
เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม ใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางได้เหมาะสม
กับบุคคลและโอกาส ตามมารยาททางสังคมและเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่
ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา โดยใช้กระบวนการฝึกปฏิบัติ ทักษะการฟัง พูด อ่านและ
เขียนเห็นคุณค่า ของภาษาต่างประเทศ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้อย่าง มี
ประสิทธิภาพในการสื่อสาร เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมี
คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ด.	1.1 ม.3/1	ด. 1.1 ม.3/2	ด. 1.1 ม.3/3	ด. 1.1 ม.3/4	
	ด. 1.2 ม.3/1	ด. 1.2 ม.3/2	ด. 1.2 ม.3/3	ด. 1.2 ม.3/4	ด. 1.2 ม.3/5
	ด. 1.3 ม.3/1	ด. 1.3 ม.3/2	ด. 1.3 ม.3/3		
	ด. 2.1 ม.3/1	ด. 2.1 ม.3/2	ด. 2.1 ม.3/3		
	ด. 2.2 ม.3/1	ด. 2.2 ม.3/2			
	ด. 3.1 ม.3/1				
	ด. 4.1 ม.3/1				

ต. 4.2 ม.3/1

ต. 4.2 ม.3/2

รวมทั้งหมด 21 ตัวชี้วัด

จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เมื่อวิเคราะห์คะแนนระดับโรงเรียนแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม มีผลการทดสอบเฉลี่ย เท่ากับ 25.70 มาตรฐานและตัวชี้วัดที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศที่มากที่สุดคือ มาตรฐาน 1.1 คือ เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) โดยเฉพาะเรื่องทักษะการอ่าน (Reading Ability) ผู้ศึกษาเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะแรกที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการเรียนระดับสูงขึ้น และช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนมีทักษะในการอ่านแล้วจึงส่งผลต่อการเรียนวิชาอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนทักษะอื่นๆ ต่อไป ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามตัวชี้วัด ม.3/4 คือ เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 25) อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนด้านทักษะการอ่านค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาที่อ่านค่อนข้างยาก ประกอบกับการขาดสื่อที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดเทคนิคกลวิธีการอ่านที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาจึงได้นำเนื้อหาด้านทักษะการอ่านมาสร้างเป็นชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตขึ้น และใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 ชุด ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)
2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)
3. การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information or Details)
4. การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing Words)
5. การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context Clues)

เอกสารเกี่ยวกับชุดกิจกรรม

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม (Activity Packages) เป็นชื่อที่ดัดขึ้นใหม่ แต่เดิมจะใช้ชื่อต่างกัน เช่น ชุดการสอน (Instructional Packages) ชุดการเรียนรู้ (Learning Packages) ชุดการเรียนการสอน (Instructional Kits) ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป ฯลฯ ซึ่งเป็นชุดของสื่อประสมที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในการเรียนการสอน ผู้ศึกษาขอใช้ตัวแทนชื่อต่างๆ ข้างต้นว่า ชุดกิจกรรม ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สุภารัตน์ ไผ่พงศาวงศ์ (2543, หน้า 52) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดการเรียนหรือชุดการสอนนั่นเอง ซึ่งหมายถึง สื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้าง ประกอบขึ้นด้วยวัสดุ อุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบในการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ

ธัญสินี ฐานา (2546, หน้า 9) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และชุดฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพรงาม โพธิ์พุ่ม และคณะ (2547, หน้า 10) กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง การรวบรวมสื่อเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนเลือกเรียนด้วยความสนใจใฝ่รู้ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถเรียนรู้เป็นรายบุคคล หรือกลุ่มเล็กๆ ด้วยความสบาย เป็นการส่งเสริมความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ในการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

บราวน์ และคณะ (Brown, et al., 1973, p. 338) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นชุดของสื่อแบบประสมที่สร้างขึ้น เพื่อช่วยเหลือครูให้สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มมักจะประกอบไปด้วยสิ่งของหลายอย่าง เช่น ภาพโป่งใส फिल्मสตริป ภาพเหมือน โปสเตอร์ สไลด์ และแผนภูมิ บางชุดอาจจะประกอบได้เพียงอย่างเดียว บางชุดอาจจะเป็นโปรแกรมที่มีบัตรคำสั่งให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง

จากการศึกษาความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยนำสื่อ

การสอนหลายชนิดมาจัดเป็นชุดวัสดุทางการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนนั้น ผู้สร้างต้องศึกษาองค์ประกอบของกิจกรรมว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง เพื่อกำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่ต้องการสร้างขึ้น ซึ่งนักการศึกษา ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ไว้ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2543, หน้า 10-12) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมให้ เป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตัวเอง และควรประกอบด้วย

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรมนั้น
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุโดยประมาณว่า กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้
 - 7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
 - 7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย
 - 7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไปอีก
 - 7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปหาสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ต่อไป

7.5 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม

7.6 ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่ได้รับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยได้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายชุดกิจกรรม

องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น เป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตัวเอง ชุดกิจกรรม 1 ชุด ต่อหน่วยการสอน 1 หน่วย แต่ละชุดประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537, หน้า 762)

1. คู่มือครู (คู่มือการใช้) อาจจัดทำเป็นเล่มหรือเป็นแผ่น โดยมีส่วนต่างๆ ดังนี้

1.1 คำชี้แจง

1.2 สิ่งที่คุณสอนต้องเตรียม

1.3 บทบาทของผู้เรียน

1.4 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง

1.5 แผนการสอน

1.6 เนื้อหาสาระประจำศูนัยต่างๆ

1.7 การประเมินผล (แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน)

2. แบบฝึกหัด (Workbook) เป็นคู่มือของผู้เรียนที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ บันทึกคำอธิบายของคุณสอนและใบงาน (ใบกิจกรรม) หรือแบบฝึกหัดตามที่กำหนดไว้ในบัตรกิจกรรม แบบฝึกหัดอาจแยกเป็นชุด ชุดละ 1-3 หน้า หรือนำมารวมเป็นเล่มก็ได้

3. สื่อสำหรับศูนัยกิจกรรม ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรคำถาม หรือบัตรนำอภิปรายและบัตรเฉลย รวมทั้งภาพชุดแบบเรียนหรือสื่ออื่นๆ หลายชนิดประกอบกัน เช่น บทความ จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือกระเป๋ โดยให้จำนวนบัตรต่างๆ มีเท่ากับสมาชิกกลุ่มผู้เรียน ส่วนสื่อการเรียนต่างๆ ควรมีจำนวนเพียงพอให้ใช้ร่วมกันได้โดยไม่จำเป็นต้องครบคน

4. แบบทดสอบสำหรับการประเมิน เป็นแบบอิงเกณฑ์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5-10 ข้อ ซึ่งผู้สอนจะใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยมีกระดาษคำตอบเตรียมไว้ต่างหาก

Duann (1973, หน้า 169) ได้กำหนดโครงสร้างของชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรม ว่าต้องประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายหรือเนื้อหาที่ต้องเรียน

2. บรรยายเนื้อหา

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective)

4. กิจกรรมในการเรียนการสอน
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
6. เครื่องมือวัดผลระหว่างเรียนและหลังเรียน
7. คู่มือครู

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมจะต้องมีองค์ประกอบหลักคือ คู่มือ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบมีหลายรูปแบบ ผู้ศึกษาได้ดัดแปลงรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. คำแนะนำสำหรับครู
 - 1.1 บทบาทของครู
 - 1.2 สิ่งที่คุณต้องเตรียม
 - 1.3 การจัดชั้นเรียน
 - 1.4 การประเมินผลการเรียนรู้
 2. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.1 ผลการเรียนรู้
 - 2.2 สาระสำคัญ
 - 2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 2.6 การวัดผลและประเมินผล
 - 2.7 ข้อเสนอแนะ
 - 2.8 บันทึกหลังสอน
 3. คำแนะนำสำหรับนักเรียน
 4. ผลการเรียนรู้
 5. บัตรเนื้อหา
 6. แบบฝึกหัด (ใบกิจกรรม)
 7. เฉลยแบบฝึกหัด (เฉลยใบกิจกรรม)
 8. แบบทดสอบ
 9. เฉลยแบบทดสอบ
3. ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

วิไลวรรณ อันทะลย์ (2548, หน้า 28) กล่าวว่า การสร้างชุดกิจกรรมนั้น จะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย มีการวางแผนในการสร้างชุดกิจกรรม วิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการสร้าง พร้อมทั้งมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย การเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก และการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการฝึกแต่ละขั้นตอน นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า ชุดกิจกรรมที่ดีต้องเป็นชุดกิจกรรมที่มีความหลากหลายรูปแบบในการฝึกครั้งๆ หนึ่ง ควรฝึกเพียงเรื่องเดียวให้เกิดความชำนาญ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจน ในภาษาที่เข้าใจง่าย และใช้เวลาในการฝึกไม่นานเกินไป สามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้ จึงจะถือว่าเป็นชุดกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์คุ้มค่าต่อผู้สอนและผู้เรียน

มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม ดังต่อไปนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526, หน้า 199) ได้กำหนดขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 10 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดหมวดหมู่ และเนื้อหา ประสพการณ์ อาจกำหนดเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นสมควร
2. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน ได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครึ่ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสพการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด ให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากเรียนจากชุดกิจกรรมแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ ในกล่องที่เตรียมไว้ เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนเป็น กระบวนการเพื่อช่วยให้การแลกเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดกิจกรรมเป็นการนำชุดกิจกรรมไปใช้ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบและ ปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

ธัญสินี ฐานา (2546, หน้า 17) กล่าวว่า ชุดการเรียนเป็นสื่อประสมที่มีความสมบูรณ์ใน ตัวเอง แต่ละชุดการเรียนที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ หรือไม่จำเป็นต้องมีวิเคราะห์ระบบ ตามกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเรียกว่า System-Approach มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นปัญหาที่ต้องการแก้ไขนั้นคืออะไร
2. ขั้นกำหนดเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหา โดยสามารถปฏิบัติหรือเห็นการกระทำได้
3. ขั้นการสร้างเครื่องมือ ควรทำหลังจากตั้งเป้าหมายแล้วให้วัดได้ทุกระยะ
4. ขั้นการกำหนดทางเลือกหรือวิธีการแก้ปัญหา เพื่อใช้ดำเนินการให้บรรลุ

เป้าหมาย

5. ขั้นทดลอง เพื่อเลือกวิธีที่ดีที่สุด ใช้เป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
6. ขั้นวัด และประเมินผล โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมา ประเมินว่า สามารถใช้

ปฏิบัติงานตามเป้าหมายได้หรือไม่เพียงใด เพื่อปรับปรุงแก้ไข

Heathers (1964, หน้า 342-344) ได้ให้ขั้นตอนสำคัญสำหรับครูผู้สร้างชุดการเรียนด้วย ตนเอง คือ

1. ศึกษาหลักสูตร ตัดสินใจที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา แล้วจัดลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่อง จากง่ายไปยาก

2. ประเมินความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. เลือกกิจกรรมการเรียน วิธีสอน และสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

โดยคำนึงถึงความพร้อมและความต้องการของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบของการเรียน
5. กำหนดหน้าที่ของผู้ประสานงาน หรืออำนวยความสะดวกในการเรียน
6. สร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนหรือไม่

จากการศึกษาขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม ที่มีนักการศึกษาเสนอไว้ดังที่ได้กล่าวมา นั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประยุกต์ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างชุดกิจกรรม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
4. นำชุดกิจกรรม เสนอประธานที่ปรึกษาของการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำชุดกิจกรรมที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อการสอนประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรม
5. แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ธีรศักดิ์ แสงสัมฤทธิ์ (2531, หน้า 25) สรุปคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ผู้เรียนสามารถ เรียนได้ทุกเวลาที่ต้องการเรียนและก้าวหน้าไปตามความสามารถของตนเรื่อยๆ
2. รักษามาตรฐานของการเรียนรู้ เพราะผู้ที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะได้รับความรู้ในมาตรฐานเดียวกัน
3. ประหยัดทั้งเวลาและเงิน เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองไม่ต้องมาเรียนใน ห้องเรียนและไม่ต้องเรียนซ้ำในเรื่องที่ตนรู้แล้ว ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถใช้ได้เรื่อยๆ

ธัญสินี ฐานา (2546, หน้า 21) กล่าวถึงคุณประโยชน์ของชุดกิจกรรม คือช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี ประสิทธิภาพ โดยผู้สอนคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ อย่างไม่เบื่อหน่ายและไม่ท้อถอยต่อการเรียน อีกทั้งยังเป็นการช่วยฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สุวดี เมืองสุข (2546, หน้า 26) กล่าวว่า การนำชุดการสอนมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน มีผลทำให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนเป็นการนำสื่อ หลายๆ อย่างมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ และช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนและลด ปัญหาการขาดแคลนครูได้อีกด้วย

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า คุณประโยชน์ของชุดกิจกรรม คือ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างแท้จริง ช่วยฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถพัฒนาความรู้

ความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมนั้น ตามความสนใจ และเป็นการฝึกการตัดสินใจ พร้อมทั้งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533, หน้า 27 อ้างอิงใน ธิดา สนองนารถ, 2542, หน้า 27)

ได้กล่าวถึง เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้ โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยคะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ใช้เกณฑ์เนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80/80 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการคำนวณธรรมชาติ (K)

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

ในการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เนื่องจากเป็นชุดกิจกรรมที่เน้นทั้งทักษะในด้านความรู้ และทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่เหมาะสมและรับประกันได้ว่ามีประสิทธิภาพจริง ตามที่มุ่งหวังและเกิดผลงานที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ต่อไป

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

ผู้ศึกษา ได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการอ่านตามลำดับ ดังนี้

1. ความหมายของการอ่าน

สมุทร เช็นเชาวนิช (2542, หน้า 1) การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อื่น ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจจะตอบโต้กับผู้อื่น

ธิดา จินตนาเสรี และคณะ (2544, หน้า 10) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญบางอย่างระหว่าง

ภาษากับความคิดเกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เขียนจะลงรหัสความคิดหรือความหมายบางอย่างออกมาในรูปของภาษาแล้วผู้อ่านก็จะถอดรหัสจากตัวภาษานั้นให้เป็นความเข้าใจ

ชวน เพชรแก้ว (2545, หน้า 25-28) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ในเกิดประโยชน์ ตัวอักษร คือ เครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 (2546, หน้า 1364) ให้ความหมายการอ่าน ไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

สุพรรณสิริ วัฒนากานนท์ (2548, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายของผู้เขียนที่สื่อผ่านข้อเขียน เป็นหน้าที่ที่ผู้อ่านจะต้องดึงเอาความหมายออกมาจากเรื่องที่อ่าน การที่ผู้อ่าน อ่านเรื่องไม่เข้าใจ อาจมีสาเหตุมาจากภาษาที่ผู้เขียนใช้ระดับของภาษา ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน ความเชื่อ แนวคิด และทัศนคติระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน แตกต่างกัน

รัชนก แสงภักดีจิต (2548ก, หน้า 1) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดประสบการณ์ และความคิดต่างๆ ของผู้เขียน และสุดท้ายผู้อ่านก็จะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อจากตัวอักษรที่ปรากฏ

จากความหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เป็นการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสานกับประสบการณ์ของผู้อ่านที่มีอยู่ ซึ่งเป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินใจ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป

2. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบัน เพราะผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาที่สองได้ ก็จะมีความรู้ที่กว้างขวางออกไป และสามารถศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา ได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนระดับสูงต่อไป ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ข้อคิด ดังนี้

เรวดี หิรัญ (2540, หน้า 149) การอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทในชีวิตประจำวันมาก เช่น การรับเอาเทคโนโลยีและวิชาการสมัยใหม่ การติดต่อ การค้าขาย การอ่านฉลากสินค้าอุปโภคบริโภค ล้วนแต่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น

พรทิพย์ ขาตะรัตน์ (2545, หน้า 59) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษา และเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะในการอ่านหรือมีความสามารถในการอ่าน คือสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง อ่านได้หลายๆ ภาษา ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนด้านข่าวสารข้อมูลได้กว้างไกล และทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในด้านการอ่านแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นโลกของยุคข่าวสารข้อมูล ผู้ที่มีทักษะในการอ่านเป็นทุนอยู่ในตัวย่อมมีโอกาสได้เปรียบมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจในการอ่าน

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2547, หน้า 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ทุกด้าน ทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของเราให้เพิ่มพูนขึ้น

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, หน้า 47) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนเราที่ให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความก้าวหน้า ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมโลก ในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข่าวสารข้อมูลแพร่หลาย การอ่านช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิตของผู้อ่านเสมือนผู้อ่านได้ท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ ได้ โดยการศึกษาจากการอ่านหนังสือ ซึ่งนำมาเป็นข้อมูลในวงสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ในหมู่เพื่อนฝูงได้เป็นอย่างดี และสามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และส่วนตัวได้ ความรู้ที่ได้สามารถมาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมหน้าที่การงานให้ก้าวหน้า และใช้ในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้องทางจริยธรรมที่ทำให้ครอบครัวอยู่อย่างสงบและมีความสุข

Carrell (1977, หน้า 67) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาสี่ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และสำหรับการเรียนระดับสูง ความสามารถในการอ่านด้วยอัตราเร็ว และความเข้าใจที่ตินับว่ามีความสำคัญเท่ากับทักษะพูด

จากความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีความสำคัญและให้ประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ซึ่งความสำคัญของการอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็น ช่วยให้เป็นคนมีความรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ช่วยพัฒนาความคิดและวิสัยทัศน์ ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเท่าทันสังคม เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้ได้รับรู้ข่าวสารได้เป็นอย่างดี และเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านระดับอื่นๆ ต่อไป

3. ประเภทการอ่าน

การอ่านแบ่งออกได้อย่างคร่าวๆ เป็น 4 ประเภท แต่ละประเภทมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไปดังนี้ (สมุทฺธ เซ็นเชาวิช, 2542, หน้า 3)

3.1 การอ่านเพื่อการศึกษา (Study Type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้ได้มากที่สุด ดังนั้นในขณะที่อ่านจึงต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน

3.2 การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreation Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อพักผ่อน เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ ที่มีคำศัพท์เฉพาะ เป็นต้น การอ่านชนิดนี้ไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก และจะอ่านโดยใช้ความเร็วช้าหรือเร็วเท่าไรก็ได้ แต่โดยปกติแล้วการอ่านชนิดนี้มักจะอ่านได้เร็วกว่าชนิดแรก

3.3 การอ่านเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Reading for Practical Purposes) การอ่านรูปแบบนี้ เช่น การอ่านป้ายต่างๆ อ่านคำแนะนำวิธีปฏิบัติ คำสั่ง เอกสารที่ใช้ในการติดต่อระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน การอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น การอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านที่เสนอข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา เช่น การอ่านฉลากยา ซึ่งผู้อ่านจะต้องเพิ่มความระมัดระวังเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและไม่เกิดข้อผิดพลาด

3.4 การอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ทั่วไป (Reading for General Knowledge) การอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านเรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือสติปัญญาทั่วไป เช่น การอ่านเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของคนในชุมชน สังคมหรือประเทศต่างๆ ซึ่งการอ่านประเภทนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านมีโลกทัศน์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

สำหรับการแบ่งประเภทของการอ่านดังกล่าว ในสภาพความเป็นจริงแล้ว อาจจะไม่สามารถแบ่งแยกชนิดของการอ่านออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งที่อ่าน เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ บางคนอาจจะอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อการศึกษาอ้างอิง หรือเพื่อความบันเทิงและพักผ่อนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ

4. กลยุทธ์การอ่าน

การที่คนเราจะอ่านได้ดีหรือเก่งนั้น ควรคำนึงถึงกระบวนการอ่านและจุดมุ่งหมายของการอ่าน ส่วนในการที่จะเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านชนิดใดให้เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพนั้น มีอยู่หลายวิธี แต่ที่สำคัญและนิยมใช้กันมากมีดังนี้ (พรสวรรค์ สิปโป, 2550, หน้า 183)

4.1 การอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) การอ่านแบบนี้ไม่ต้องอ่านทุกคำ อาจจะอ่านเป็นคำ ประโยค หรือบรรทัดๆ ไป ไม่ติดต่อกัน เช่น อ่านตอนนี้แล้วข้ามไปประมาณสี่หรือห้าประโยค แล้วจึงอ่านข้อความใหม่ต่อไป การอ่านประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายคือ อ่านเพื่อหาหัวเรื่องหรือจับใจความสำคัญโดยทั่วไป และอ่านเพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น

4.2 การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เป็นการอ่านโดยกวาดสายตาผ่านข้อความอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว เช่น การหาราคาซื้อหรือหมายเลขโทรศัพท์ในสมุดโทรศัพท์ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือคำตอบเท่านั้น ในการอ่านแบบกวาดสายตานี้มีข้อควรจำคือ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ที่กำลังอ่านหมดทุกคำ เพราะว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านของเราเพียงแต่ต้องการหาคำบางคำหรือคำตอบเท่านั้น

4.3 การอ่านแบบสำรวจ (Surveying) การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้น ใช้สำหรับอ่านบทความหรือหนังสือประเภทวิชาการที่มีเนื้อหายากและซับซ้อนเท่านั้น การอ่านวิธีนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับเนื้อหาอย่างกว้างๆ รวมถึงแนวคิดหลักของผู้เขียน เจตคติ ตลอดจนวิธีการนำเสนอและลำดับเรื่องราวต่างๆ ด้วย

4.4 การอ่านแบบเข้มข้น (Intensive reading) เป็นรูปแบบการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อความถูกต้อง และความเข้าใจที่ถูกต้องลึกซึ้งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียน การอ่านชนิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูล การอ่านแบบนี้จะอ่านตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้าย ทั้งนี้จะเริ่มอ่านแบบข้ามคำเพื่อให้เข้าใจแนวคิดหรือประเด็นสำคัญต่างๆ ไปก่อน แล้วจึงกลับมาอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง

4.5 การเดาความหมายจากบริบท (Guessing meaning from the context) ถือว่าเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกกลยุทธ์หนึ่งในการอ่าน เพราะผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเปิดพจนานุกรมทุกครั้งที่พบคำศัพท์ใหม่ที่ไม่รู้ความหมาย ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำๆ นั้น จากข้อความที่อยู่รอบๆ คำที่ผู้อ่านไม่รู้ความหมายคำนั้นได้ การเดาความหมายนี้ผู้อ่านจะสังเกตจากตัวชี้แนะที่ปรากฏอยู่ในบริบท ตัวชี้แนะจะช่วยให้ผู้อ่านเดาความหมายของคำได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านจะสามารถบอกความหมายของคำได้เหมือนพจนานุกรม ผู้อ่านจะสามารถเดาได้ว่าคำๆ นั้น มีความหมายเป็นบวกหรือลบ หรือรู้ความหมายคร่าวๆ ทำให้สามารถเข้าใจบทอ่านได้

อย่างไรก็ตาม คนเราย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ไม่เหมือนกัน แล้วแต่ว่าภูมิหลังหรือประสบการณ์ อาชีพการงานของแต่ละบุคคล เพราะบางทีเราอ่านเพียงเพื่อต้องการอยากรู้หรืออยากได้อะไรบางอย่างเท่านั้น ดังนั้น ในการเลือกกลยุทธ์หรือเทคนิควิธีการอ่านเราจึงควรเลือกใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการด้วย การอ่านนั้นจึงจะเกิดประสิทธิผล

5. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะอ่านจะมีการจัดลำดับการสอนอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการฝึกทักษะการอ่านได้ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 178-179) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนอ่านว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน ผู้สอนควรจัดเป็น 3 ระยะคือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre – reading activity) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่านและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน เช่น ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน โดยการให้นักถึงคำศัพท์ที่ควรรู้จักจากเนื้อเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีคำศัพท์ที่นักเรียนบอกไว้หรือไม่ การเดาความหมาย ของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียง ครูอาจจะให้นักเรียนดูภาพประกอบคำศัพท์ แสดงท่าทางและให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ (Skimming) เพื่อหาคำตอบให้ได้

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While – reading activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรม เช่น ให้นักเรียนอ่านแบบผ่านไปโดยเร็ว เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญและอ่านแบบหารายละเอียดเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ การให้นักเรียนลำดับเรื่องจากเรื่องที่ตัดออกเป็นส่วน ๆ อาจเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ การให้สรุปใจความสำคัญโดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจจะให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องขึ้นมาใหม่ การให้หาความสัมพันธ์ของประโยคเพื่อแสดงความหมายในเรื่องที่อ่าน การหาจุดประสงค์ และทัศนคติของผู้เรียนเป็นการฝึกให้หาความหมายที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน การอ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนนั่งในเวลาสอบ แล้วเขียนผังพร้อมเขียนชื่อของผู้สอบตามผัง การให้อ่านคำชี้แจง การติดต่อเจ้าหน้าที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทางแล้วเขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เช่น ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยชน์ของเรื่องที่อ่านว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง ให้ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน ให้ผู้เรียนเขียนเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง หรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

6. การวัดและการประเมินผลการอ่าน

เนื่องจากการอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ในการวัดและการประเมินผล การอ่านจึงออกมาในรูปของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีผู้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้ คือ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 154-155) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่า

สามารถพิจารณาได้ 2 ลักษณะได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในด้านศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท ที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง การเชื้อเชิญ หรือการขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้ได้โดยเรียงเป็นถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึงความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่างๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึงความสามารถในการระบุแก่นของเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึงความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านเป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ เข้าใจเจตนาหรือทัศนคติที่ผู้เขียนแฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆ เป็นพื้นฐาน

รูปแบบของแบบทดสอบที่นิยมใช้ประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ Finocchiar & Sako (1983, p. 78) มี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคยาวๆ หรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบถูกผิด

แบบจับคู่ และแบบเติมคำ เป็นต้น

ในทางปฏิบัตินิยมใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เพราะการตรวจให้คะแนนสะดวกรวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการคิดค่าคะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้ คะแนนที่ออกมามีความเที่ยงตรง รวมทั้งเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง สะดวกในการให้คะแนน และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย นอกจากนั้นยังสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาหลาย ๆ ด้าน และสามารถใช้วัดกับผู้สอบทุกระดับ (Madsen, 1983, p. 97) ในขณะเดียวกันนี้ Finocchiaro & Sako ยังได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเพิ่มเติมว่าควรครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การวัดความหมายคำศัพท์โดยการเดาศัพท์จากบริบทที่อยู่รอบๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ
2. การวัดใจความหลัก หรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. การวัดรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
4. การวัดการการอ้างอิง การสรุปเรื่อง และตีความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความ
5. การวัดอารมณ์ ความรู้สึก และเจตนาของผู้เขียน
6. การวัดความสัมพันธ์ของข้อความ หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่อง
7. การวัดโครงสร้างของประโยคโดยการแปลความของประโยค หรือโดยการกำหนดมาให้ 1 ประโยค แล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้ สรุปแล้วการวัดและการประเมินผลการอ่าน สามารถวัดให้ครอบคลุมถึงด้านคำวลี ประโยค ข้อความ ใจความสำคัญ และการตีความ ในการประเมินความสามารถในการอ่าน สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองอย่างประยุกต์รวมกัน โดยให้น้ำหนักแบบเกณฑ์รวมมากกว่าเกณฑ์ย่อย สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงก็คือ รูปแบบในการประเมินและเนื้อหาต้องเหมาะสมกับความสามารถในการใช้ภาษา ประสบการณ์เดิม หรือพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน รวมทั้งควรพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกลุ่มสาระวิชา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพทางการศึกษา ดังที่ กู๊ด (Good 1973, p.7 อ้างอิงใน อรรถยา นามแก้ว,

2538, หน้า 49) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วที่ได้จากผลการสอนของครู ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2543, หน้า 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่างๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

2. ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรัชย์ ขวัญเมือง (2522, หน้า 232) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดหมายทางการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใดทั้งนี้ ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมถึงการประเมินผลความสำเร็จต่างๆ ทั้งนี้เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการ และแบบที่ไม่ใช้แบบทดสอบด้วย

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กริแสง (2522, หน้า 22) ให้ความหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นกระบวนการวัดปริมาณของผลการศึกษาเล่าเรียนว่าเกิดมากน้อยเพียงใด คำนึงถึงเฉพาะการทดสอบเท่านั้น

ไพศาล หวังพานิช (2543, หน้า 89) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้เท่าใด

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการวัดผลการศึกษาเล่าเรียนว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้น ๆ

3. ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สุรชัย ขวัญเมือง (2522, หน้า 233) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองต่างๆ ที่เด็กได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวงจากทางโรงเรียนและจากทางบ้าน ยกเว้นการวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคคล สังคม ได้แก่ อารมณ์และการปรับตัว เป็นต้น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 249) และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 96) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อความให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางด้านการเรียนด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่างๆ ของวิชาต่างๆ

4. ชนิดของแบบทดสอบ

นักการศึกษาได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบ ไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2552, หน้า 112-115) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ คือ

1. แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง (Teacher-Made Test) เป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือภาษา เป็นต้น โดยแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ แบบให้ตอบสั้นและแบบจำกัดคำตอบ ซึ่งคุณประโยชน์ของแบบทดสอบชนิดนี้อยู่ที่สามารถพลิกแพลงให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ได้

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นตัวอย่างของการกระทำหรือความรู้ของบุคคลแต่ละคนของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งรับมาภายใต้สภาพการณ์ที่กำหนด การให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์และการตีความหมายก็เป็นไปตามตารางเกณฑ์ปกติ (Norm) แบบทดสอบมาตรฐานผู้สอนใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายห้องได้อย่างมั่นใจและประหยัดถูกต้องตามหลักวิชามากกว่าการวัดด้วยวิธีอื่นๆ ใช้สำหรับวัดพิสัยความรู้ของผู้เรียนของแต่ละชั้นและแต่ละกลุ่มว่ามีระดับความรู้ทัดเทียมกัน หรือแตกต่างกัน เพื่อจะได้ปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นๆ ได้ ใช้สำหรับแยกประเภทผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ตามความสามารถของแต่ละคน เพื่อจะเรียนอย่างมีความสุข ใช้ในการวินิจฉัยสมรรถภาพว่าแต่ละคน เก่ง อ่อน ในวิชาใดบ้าง มากน้อยเพียงใด และเพราะสาเหตุใดใช้สำหรับเปรียบเทียบความงอกงามของผู้เรียนแต่ละคน

แต่ละห้องว่า มีพัฒนาการขึ้นจากเดิมในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ มากน้อยเพียงใด ใช้ตรวจสอบประสิทธิภาพผู้เรียน ใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษาว่ามีโอกาสจะประสบความสำเร็จในทางใดระดับใด ใช้ในการแนะแนวโดยพิจารณาผลสอบจากแบบทดสอบมาตรฐานหลายฉบับว่า เรามีสมรรถภาพทางสมองหรือมีความถนัดในด้านใด เพื่อแนะแนวอาชีพที่เหมาะสม ใช้ในการประเมินการศึกษา ใช้ในการวิจัยในฐานะที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐานมีประสิทธิภาพในการวัดสูงมาก การสำรวจค้นคว้าและการวิจัยต่างๆ จึงต้องอาศัยแบบทดสอบชนิดนี้เป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับการเก็บข้อมูลในการทดลองและการเปรียบเทียบความสามารถ

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยเน้นสมรรถนะผู้เรียนในข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ความหมายและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 3) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกระบวนการกลุ่มผ่านการใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ได้แก่ เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอ (Jigsaw), เทคนิค การแบ่งกลุ่ม-กลุ่มสัมพันธ์ (STAD), เทคนิคการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และ เทคนิคการเรียนรู้แบบ L.T. (Learning Together) โดยใช้แบบประเมินที่อิงตามเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 14-19) ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

4.1 ตัวชี้วัดที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ข้อ 1 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร

4.2 ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ข้อที่ 1 ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อที่ 2 ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ

ข้อที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
 ข้อที่ 7 ปฏิบัติงานในส่วนรวมอย่างมีความสุข
 โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นการประเมิน
 ตามสภาพจริงด้านทักษะ/กระบวนการ (P) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		3	2	1	0
1	มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่ หลากหลายโดยปฏิบัติทุกครั้ง	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่ หลากหลาย โดยปฏิบัติเป็นบางครั้ง	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่ไม่ หลากหลาย	คัดลอก ข้อมูล ข่าวสาร ผู้อื่นโดยไม่มีการสืบค้น
2	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	แสดงความคิดเห็นของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นนั้นด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น พร้อมทั้งปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ เป็นที่พึงพอใจของกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นของตนเองรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นบ้างด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น พร้อมทั้งปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ	แสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น หรือปฏิบัติงานที่รับผิดชอบสำเร็จ เมื่อมีผู้อื่นมากระตุ้น	ปฏิบัติงานของตนเองได้ แต่ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ/กระบวนการ (P) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		3	2	1	0
3	ปฏิบัติตามกฎ กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ในความรับผิดชอบ ของตน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ ที่ส่งผล ให้เกิดผลดีต่อ ตนเองและส่วนรวม	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ในความรับผิดชอบ ของตน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ ที่ส่งผล ให้เกิดผลดีต่อ ตนเองได้	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ได้แต่ละเลยการ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคมหรือ ละเลยในหน้าที่
4	เข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์	ปฏิบัติตามได้ตาม สิทธิของตนเองใน การเข้าร่วมกิจกรรม มีความกล้าในการ เรียกร้องสิทธิที่ถูก ละเลยและไม่ละเมิด หรือรู้จักเคารพสิทธิ ที่พึงได้ของผู้อื่น	ปฏิบัติตามได้ตาม สิทธิที่มีในการเข้า ร่วมกิจกรรม แต่ไม่ กล้าเรียกร้องสิทธิที่ ถูกละเลยและให้ โอกาสผู้อื่นใช้สิทธิที่ พึงได้	ปฏิบัติตามสิทธิที่มี ในบางกิจกรรม แต่ไม่ละเมิดหรือใช้ โอกาสในการหยิบ ฉวยสิทธิ ที่พึงได้ ของผู้อื่น	ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ในบางโอกาส
5	ปฏิบัติงานในส่วนรวม อย่างมีความสุข	พึงพอใจเข้าร่วม กิจกรรมอย่าง กว้างขวางในฐานะ ผู้นำหรือผู้ตาม	เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนรวมได้เป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน	มีความกังวลอยู่บ้าง เมื่อต้องปฏิบัติงาน กับผู้อื่น	แยกตนเองจากการ ปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นมาทำงานแต่ ผู้เดียว

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

มณี โพธิเสน (2543, หน้า 48) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกยินดี
เจตคติที่ดีของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้นๆ

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 122) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จ

กู๊ด (Good, 1973, p. 161) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงสภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

มอร์ส (Morse, 1995, p. 27) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดจะลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้นๆ ดังนั้น ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ชอบใจหรือมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงที่ผู้ศึกษานำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) Maslow ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ด้านที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานที่เกิดจากความพึงพอใจว่า ความต้องการเหล่านั้นได้ถูกลำดับขั้นของความต้องการจากน้อยไปหามาก เมื่อความต้องการใดเกิดขึ้นแล้วไม่ได้รับการบำบัดเพียงพอ ความต้องการเหล่านั้นยังคงอยู่และจะเป็นแรงขับที่มีพลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมโน้มน้าวไปยังในทางที่จะช่วยบำบัดความต้องการเหล่านั้น อยู่เสมอ Maslow ได้ลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานไว้ 5 ขั้น (ทัศนีย์ ทองสว่าง, 2549, หน้า 301-302) คือ

1. ความต้องการด้านร่างกาย (the Physiological Needs) ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ ความต้องการที่จะขับถ่ายสิ่งที่ร่างกายไม่ต้องการ ความต้องการที่จะบำบัดความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (the Safety Needs) ความต้องการความปลอดภัยเป็นธรรมชาติของมนุษย์ หรือสิ่งมีชีวิตในอันที่จะดำรงไว้ซึ่งชีวิตของตน

3. ความต้องการเป็นเจ้าของและความรัก (the Belongingness and Love Needs) บุคคลจะรู้สึกต้องการความรัก ความรู้สึกเป็นเจ้าของตั้งแต่บิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. ความต้องการมีเกียรติในสังคม (the Esteem Needs) เป็นความต้องการยอมรับของสังคม ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน

5. ความต้องการแสดงความสามารถของตนให้เกิดผลต่อสังคมที่ตนอาศัยอยู่ (the Needs of Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะแสดงให้ผู้อื่นประจักษ์ว่าตนมีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ เช่น ความสามารถในการศึกษา ความสามารถในการงาน คือ มีความสามารถที่จะทำให้ตนมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในชีวิต

ศุภสิริ โสมาเกต (2544, หน้า 54) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับผู้เรียน

จากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความต้องการในแต่ละขั้น จะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับนั้นๆ เมื่อมีความปรารถนาเกิดขึ้นก็จะมีแรงขับและการกระทำที่จะถูกปลุกเร้าแล้วเกิดความพึงพอใจขึ้น ในส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนการที่ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนนั้น ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่อยากจะเรียน ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลายๆ ด้าน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน การยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ เมื่อผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีในการเรียนไปด้วย

3. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือที่ช่วยในการวัด ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ดังนี้

โยธิน ศันสนยุทธ (2535, หน้า 66) กล่าวว่า มาตราวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหาร และการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ข้อมูลเป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง การสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ถวัลย์ ธาราโภชน (2536, หน้า 77) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจ คือ เป็นการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมี 2 ทิศทาง คือ ทางบวกกับทางลบ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ทุกคนตอบออกมาเป็นแบบแผนเดียวกัน วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดในการวัดความพึงพอใจ มาตรฐานวัดที่นิยมและใช้ในปัจจุบัน คือ มาตรฐานแบบลิเคิร์ต (Likert scales) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง มีระดับความรู้สึก 5 ระดับ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง การสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้ออกแบบสอบถามในรูปของข้อความและตัวเลือก มีระดับความรู้สึก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะการอ่าน

กนกรัตน์ เทพิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท มีประสิทธิภาพระหว่าง E_1/E_2 เท่ากับ 81.34/78.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) หลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) หลังการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท นักเรียนมีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

โสธยา กลีบเกษร (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บโดยใช้ชุดการอ่านภาษาอังกฤษประกอบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า 1) บทเรียนผ่านเว็บโดยใช้ชุดการอ่านภาษาอังกฤษประกอบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 75.7/76.6 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บโดยใช้ชุดการอ่านภาษาอังกฤษประกอบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณิชนน ภูหนองโอง และคณะ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮา สำหรับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคำม่วง อำเภอกำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนทุกคนหลังได้รับการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮา มีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮา แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮานี้มีประสิทธิภาพ 80.08/80.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

กิตติมา บัวแย้ม (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/76.64 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 2) หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ผลการวิจัย พบว่า 1) พบนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงจำนวน 7 คน และทักษะการอ่านที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ 2) ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ทำให้ได้ชุดฝึกจำนวน 5 หน่วย 3) ผลการนำชุดฝึกไปใช้พบว่า 3.1) นักเรียนทุกคนทำคะแนนใบงานอยู่ในระดับ “ผ่าน” 3.2) ชุดฝึกทุกชุดที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้ แม้ในบางชุดฝึกจะต้องเพิ่มนั่งร้านย่อยให้นักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ และมีบางชุดฝึกที่ต้องถอนบางนั่งร้านออกไปสำหรับนักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ 3.3) นักเรียนทุกคนชอบกิจกรรมการฝึกทักษะครั้งนี้ และมีความเห็นว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก

นพรัตน์ รัตนวงศ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My Life โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ ผลการวิจัย พบว่า ผลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้ชุดกิจกรรมสูงขึ้น ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของชุดกิจกรรม มีค่าเท่ากับ 80.84/81.66 คุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้แนวคิดที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้ขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) ในบทนี้ผู้ศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการเก็บข้อมูลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - การสร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 96 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพพระวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ที่เรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน
3. แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพพระวิทยาคม
- 1.2 ศึกษาแนวคิด เทคนิค วิธีการ เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ตลอดจนวิธีการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้ฝึกทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้คิดตัดสินใจและแสดงออกมากที่สุด
- 1.3 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเลือกเนื้อหาที่จะทำการศึกษา

1.4 พิจารณาเนื้อหา มาตรฐานตัวชี้วัด ที่สอดคล้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน

1.5 กำหนดรูปแบบของกิจกรรมและวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านแต่ละชุด

ตาราง 3 แสดงมาตรฐาน ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ และเนื้อหา

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ผลการเรียนรู้	เนื้อหา/เทคนิค
ต.1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อ เรื่อง ใจความสำคัญ บอก รายละเอียดสนับสนุน และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ	บอกหัวเรื่องของรายการและหัว เรื่องของเรื่องที่อ่านได้	การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง
	บอกใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
	หาข้อมูลเฉพาะและบอก รายละเอียดจากเรื่อง ข้อความ หรือบทอ่านแต่ละประเภทได้	การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ หรือรายละเอียด
	ระบุคำหรือข้อความที่อ้างถึงใน เนื้อเรื่องได้	การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง
	ระบุความหมายของคำศัพท์ใน ประโยค และข้อความโดยใช้ บริบทได้ถูกต้อง	การอ่านเพื่อเดาความหมายของ คำในบริบท

1.6 สร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำเนื้อหาจากตาราง 4 รวมทั้งจัดทำคู่มือการใช้ประกอบชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แผนการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผนการเรียนรู้ จำนวน 18 ชั่วโมง ดังนี้

1.6.1 การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง จำนวน 3 ชั่วโมง

1.6.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 3 ชั่วโมง

1.6.3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด จำนวน 4 ชั่วโมง

1.6.4 การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง จำนวน 4 ชั่วโมง

1.6.5 การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท จำนวน 4 ชั่วโมง

1.7 นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหา และตรวจสอบด้านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำข้อเสนอแนะ ที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้

1.7.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ได้แก่

- 1) นางกัลยา พัทธาวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
- 2) นายภราดร วงษ์ราช ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
- 3) นางสิริพันธุ์ วุฒินนทนต์ชัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแม่กุวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

1.7.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านชุดกิจกรรม ได้แก่

- 1) นายสมศักดิ์ เลิศรัตนพันธุ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
- 2) นางสมพร ตานิว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอรุณเมธา อำเภอพบพระ จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

1.7.3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม มีค่า IOC ระหว่าง 0.8 – 1.00 ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหามีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหามีความถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
5. กิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้เกิดความรู้และความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถใช้สอนแทนครูได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมากกว่าผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12. ภาษาที่ใช้ถูกต้องและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13. ตัวอักษรเหมาะสม อ่านง่าย และชัดเจน	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
14. ภาพประกอบสวยงาม ชัดเจน น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	0	0.8	ใช้ได้
15. แบบทดสอบมีความถูกต้อง และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ในแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ย 0.8-1.00 แสดงว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

1.7.4 ปรับปรุงชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7.4.1 ปรับปรุงเนื้อหาสาระให้สอดคล้องจุดประสงค์

1.7.4.2 ระบุแหล่งอ้างอิงในใบความรู้และใบกิจกรรมของชุดกิจกรรมฝึกทักษะแต่ละชุด

1.7.4.3 ปรับปรุงภาพประกอบให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

1.8 นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนา และหาประสิทธิภาพ 3 ครั้ง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.8.1 การทดลองกับกลุ่มเดี่ยว (One to One Testing) ทดลองใช้กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก ปีการศึกษา 2555 โดยเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน จำนวน 4 คน เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นการจัดการกิจกรรมเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เพื่อปรับปรุงในด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของเวลา และความยากง่ายของเนื้อหาและผู้ศึกษาได้นำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ดังต่อไปนี้

1.8.1.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลา

1.8.1.2 ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา รูปแบบตัวอักษร และภาพประกอบ

1.8.1.3 ปรับปรุงเนื้อหาชุดกิจกรรมฝึกทักษะที่มากเกินไป
นักเรียนทำไม่ทันในเวลาที่กำหนด เรื่อง การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด

1.8.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) เมื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่พบจากการทดลองครั้งที่ 1 แล้ว ได้ทำการทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่มกับการทดลองครั้งที่ 1 โดยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 1 ผลการทดลองครั้งที่ 2 พบว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.13/79.35 ซึ่งพบว่า

ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นนั้น มีประสิทธิภาพยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ศึกษาจึงนำผลมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ดังนี้

1.8.2.1 จัดทำคำบรรยายในใบความรู้ ใบกิจกรรมให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

1.8.2.2 เพิ่มสีเส้นส่วนที่เป็นภาพประกอบและจุดเน้นในบทเรียนให้ชัดเจน

1.8.3 การทดลองกับกลุ่มใหญ่ (Big Group Testing) ทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน โดยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกับการทดลองครั้งที่ 2 ผลการทดลองครั้งนี้ พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.03/82.71 ซึ่งพบว่า ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80 ดังนั้น ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาได้สร้างและพัฒนาขึ้น มีคุณภาพเพียงพอสำหรับนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.8.3.1 จัดทำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.8.3.2 นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

2. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 วิธีดำเนินการการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนประกอบชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และเนื้อหาสาระของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

2.1.2 ศึกษาวิธีการวัดผลประเมินผล และวิธีการสร้างแบบทดสอบจาก หนังสือและตำราต่างๆ

2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เสร็จเรียบร้อยแล้ว นำไปหาคุณภาพ ซึ่งดำเนินการดังนี้

2.2.1 นำแบบทดสอบฉบับร่างที่สร้างขึ้น จำนวน 50 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ คือคำถามบางข้อไม่ชัดเจน ข้อความคำถามไม่สมบูรณ์

2.2.2 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน อีกครั้ง เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธานี, 2551, หน้า 220) โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นแต่ละข้อมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนความเห็น ดังนี้

คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนี้วัดผลได้ตรงกับผลการเรียนรู้

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนี้วัดผลได้ตรงกับผลการเรียนรู้

คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นได้วัดผลตรงกับผลการเรียนรู้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ประกอบด้วย

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1) นางกัลยา พัทธยารรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

2) นายภราดร วงษ์ราช ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

3) นางสิริพันธุ์ วุฒินนทนนท์ชัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแม่กุวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

ผู้เชี่ยวชาญด้านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

- 1) นายสมศักดิ์ เลิศรัตนพันธุ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
- 2) นางสาวพร ตานิว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอรุณเมธา อำเภอพบพระ
จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ข้อสอบที่ผ่านค่า IOC จำนวน 50 ข้อ โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.00 (ตาราง 22 ในภาคผนวก ข) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้

2.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่า IOC จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.4 จากนั้นนำผลของคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามแบบอิงกลุ่ม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ -0.18 ถึง 0.72 (ตาราง 23 ในภาคผนวก ข) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ตามเกณฑ์ไว้จำนวน 40 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก จำนวน 32 คน ที่เป็นนักเรียนคนละกลุ่มกับการทดลองครั้งที่แล้ว

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 2 มาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (สมนึก ภัททิยธานี, 2551, หน้า 221) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.92

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการทดลอง

ดำเนินการศึกษาโดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2542, หน้า 249) ซึ่งมีรูปแบบการทดลอง ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	สอบก่อนการทดลอง	ทดลอง	สอบหลังทดลอง
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

X	หมายถึง การทดลองเรียนจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
T_1	หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T_2	หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3. การสร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ผู้ศึกษาสร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกระบวนการกลุ่มผ่านการใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ได้แก่ เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอ (Jigsaw), เทคนิคการแบ่งกลุ่ม-กลุ่มสัมพันธ์ (STAD), เทคนิคการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และเทคนิคการเรียนรู้แบบ L.T. (Learning Together) โดยใช้แบบประเมินที่อิงตามเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555 หน้า 14-19) ผู้ศึกษาได้เลือกหัวข้อในสมรรถนะที่ 4 ที่สอดคล้องกับด้านทักษะกระบวนการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

4.1 ตัวชีวิตที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ข้อ 1 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร

4.2 ตัวชีวิตที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ข้อที่ 1 ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อที่ 2 ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ

ข้อที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

ข้อที่ 7 ปฏิบัติงานในส่วนรวมอย่างมีความสุข

โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังต่อไปนี้

ตาราง 6 เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ/กระบวนการ (P) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		3	2	1	0
1	มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่หลากหลายโดยปฏิบัติทุกครั้ง	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่หลากหลาย โดยปฏิบัติเป็นบางครั้ง	สืบค้นความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือ แหล่งอ้างอิงที่ไม่หลากหลาย	คัดลอก ข้อมูล ข่าวสาร ผู้อื่นโดยไม่มีการสืบค้น
2	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	แสดงความคิดเห็นของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นนั้นด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น พร้อมทั้งปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ เป็นที่พึงพอใจของกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นของตนเองรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นบ้างด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น พร้อมทั้งปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ	แสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น หรือปฏิบัติงานที่รับผิดชอบสำเร็จ เมื่อมีผู้อื่นมากระตุ้น	ปฏิบัติงานของตนเองได้ แต่ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ตาราง 6 เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ/กระบวนการ (P) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		3	2	1	0
3	ปฏิบัติตามกฎ กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ในความรับผิดชอบ ของตน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ ที่ส่งผล ให้เกิดผลดีต่อ ตนเองและส่วนรวม	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ในความรับผิดชอบ ของตน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ ที่ส่งผล ให้เกิดผลดีต่อ ตนเองได้	ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม สามารถระบุหน้าที่ ได้แต่ละเลยการ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคมหรือ ละเลยในหน้าที่
4	เข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์	ปฏิบัติตามได้ตาม สิทธิของตนเองใน การเข้าร่วมกิจกรรม มีความกล้าในการ เรียกร้องสิทธิที่ถูก ละเลยและไม่ละเมิด หรือรู้จักเคารพสิทธิ ที่พึงได้ของผู้อื่น	ปฏิบัติตามได้ตาม สิทธิที่มีในการเข้า ร่วมกิจกรรม แต่ไม่ กล้าเรียกร้องสิทธิที่ ถูกละเลยและให้ โอกาสผู้อื่นใช้สิทธิที่ พึงได้	ปฏิบัติตามสิทธิที่มี ในบางกิจกรรม แต่ไม่ละเมิดหรือใช้ โอกาสในการหยิบ ฉวยสิทธิ ที่พึงได้ ของผู้อื่น	ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ในบางโอกาส
5	ปฏิบัติงานในส่วนรวม อย่างมีความสุข	พึงพอใจเข้าร่วม กิจกรรมอย่าง กว้างขวางในฐานะ ผู้นำหรือผู้ตาม	เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนรวมได้เป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน	มีความกังวลอยู่บ้าง เมื่อต้องปฏิบัติงาน กับผู้อื่น	แยกตนเองจากการ ปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นมาทำงานแต่ ผู้เดียว

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจที่ใช้ในการพัฒนา ได้ศึกษาจากงานวิจัยของ พรอมา พิษยะสุนทร (2546, หน้า 77-78) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความคิดหรือเจตคติ

3.1.2 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามโดยปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ พรอมา พิษยะสุนทร (2546, หน้า 77-78) ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล ซึ่งเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ต (Likert) กำหนดระดับการวัดเป็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533, หน้า 131-140) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น

4.50-5.00	พอใจมากที่สุด
3.50-4.49	พอใจมาก
2.50-3.49	พอใจปานกลาง
1.50-2.49	พอใจน้อย
1.00-1.49	พอใจน้อยที่สุด

3.1.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 16 ข้อ โดยครอบคลุมองค์ประกอบการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงใจของนักเรียน

การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 นำแบบสอบถามสำหรับประเมินความพึงใจของนักเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1) นางกัลยา พัทธยารรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

2) นายภราดร วงษ์ราช ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสรรพวิทยาคม
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

3) นางสิริพันธุ์ วุฒินนทนต์ชัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแม่กุวิทยาคม
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

ผู้เชี่ยวชาญด้านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1) นายสมศักดิ์ เลิศรัตนพันธุ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

2) นางสมพร ตานิว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอรุณเมธา อำเภอพบพระ
จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

3.2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผ่านการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 (ตาราง 25 ในภาคผนวก ข)
มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เป็นเครื่องมือ
สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และ
ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว
ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 21 ชั่วโมง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุด
กิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของ
นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และ
ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงการประเมิน
ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนผ่านกระบวนการกลุ่ม ตลอดจนศึกษาความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงวัน เดือน ปี ดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	กลุ่มตัวอย่าง	เนื้อหาที่ทดลอง
1	4 พฤศจิกายน 2556	ทดสอบก่อนเรียน	-
2	5-7 พฤศจิกายน 2556	เรียนด้วยชุดกิจกรรม	ชุดกิจกรรมที่ 1
3	12-14 พฤศจิกายน 2556	เรียนด้วยชุดกิจกรรม	ชุดกิจกรรมที่ 2
4	19-21,26 พฤศจิกายน 2556	เรียนด้วยชุดกิจกรรม	ชุดกิจกรรมที่ 3
5	26-29 พฤศจิกายน 2556	เรียนด้วยชุดกิจกรรม	ชุดกิจกรรมที่ 4
6	2-4, 11 ธันวาคม 2556	เรียนด้วยชุดกิจกรรม	ชุดกิจกรรมที่ 5
7	12 ธันวาคม 2556	ทดสอบหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจ	-

หมายเหตุ การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ประเมินระหว่างที่นักเรียนใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน(ผ่านกระบวนการกลุ่ม) แต่ละชุด

โดยมีรายละเอียดการดำเนินการทดลอง ดังต่อไปนี้

1 เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการทางเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2 นักเรียนเรียนรู้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชุด ดังนี้

2.1 การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)

2.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)

2.3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information or Details)

2.4 การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing Words)

2.5 การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context Clues)

โดยให้นักเรียนทำใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) ต่างๆ ในชุดกิจกรรมตามลำดับ และทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนน

3. ครูประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรม และประกาศผลการประเมินให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทราบหลังการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรมทันที

4. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ทั้ง 5 ชุดแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนพร้อมกันในชั่วโมงเรียนถัดไป เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

5. ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแล้ว โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 แนะนำจุดประสงค์ของแบบสอบถาม และขั้นตอนการกรอกแบบสอบถามให้นักเรียน

5.2 แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียน จำนวน 32 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาคุณภาพและประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ดำเนินการ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ผลการประเมินชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของผู้เชี่ยวชาญ โดยหาค่าเฉลี่ยคะแนนด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้

1) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

2) นำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตรคำนวณมาตรฐาน E_1/E_2 (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2546, หน้า 170-171)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล (ไชยยศ เรื่องสุพรรณ, 2533, หน้า 131-140) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50-5.00	พอใจมากที่สุด
3.50-4.49	พอใจมาก
2.50-3.49	พอใจปานกลาง
1.50-2.49	พอใจน้อย
1.00-1.49	พอใจน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติทดสอบที (Dependent Sample t-test) และวิเคราะห์ผลการประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินที่อิงตามเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน สำหรับครูผู้สอนประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 14-19)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าต่างๆ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธานี, 2551, หน้า 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (เชาว์ อินเีย, 2543, หน้า 244-225)

$$p = \frac{R_H + R_L}{N}$$

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ	p	แทน	ระดับความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
	r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ
	R_H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson (เชาว์ อินเีย, 2543, หน้า 241)

$$R_U = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	R_U	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่งๆ
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ไม่ตอบผิด หรือ $q = 1 - p$
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551, หน้า 152)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการหาร้อยละ
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ใช้สูตรดังนี้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551, หน้า 154)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน	ข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้สูตรดังนี้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551, หน้า 155)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้สูตรในการคำนวณ E_1/E_2 ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2548, หน้า 172)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A} \times 100}$$

$$E_2 = \frac{\sum y}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดกิจกรรม
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากชุดกิจกรรม
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมที่นักเรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของแต่ละชุดกิจกรรม
	$\sum y$	แทน	คะแนนรวมที่นักเรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียนของแต่ละชุดกิจกรรม
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนแต่ละชุดกิจกรรม
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละชุดกิจกรรม

4. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์การแปลผล (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533, หน้า 131-140) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50-5.00	พอใจมากที่สุด
3.50-4.49	พอใจมาก
2.50-3.49	พอใจปานกลาง
1.50-2.49	พอใจน้อย
1.00-1.49	พอใจน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เพื่อทดสอบสมมติฐาน ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ของโรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 8

ตาราง 8 คะแนนใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และคะแนนสอบหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	คะแนนใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และคะแนนสอบหลังเรียน					รวม
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	
คะแนน	40	30	40	50	50	210
1	38	27	37	46	46	194
2	36	23	34	42	41	176
3	37	24	33	41	41	176
4	35	24	33	38	44	174
5	38	25	31	43	44	181
6	36	24	32	37	44	173
7	33	27	31	40	39	170
8	34	26	34	41	41	176
9	34	24	30	44	38	170
10	33	27	31	40	38	169
11	33	26	33	40	41	173
12	37	29	35	44	44	189
13	34	26	34	43	41	178
14	33	25	33	40	39	170
15	31	27	33	41	40	172
16	33	24	33	39	40	169
17	33	27	31	40	38	169
18	35	25	36	42	42	180
19	31	25	33	39	40	168
20	32	23	36	39	44	174
21	34	26	35	43	41	179
22	31	22	35	38	42	168
23	33	24	31	41	38	167

ตาราง 8 คะแนนใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และคะแนนสอบหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และคะแนนสอบหลังเรียน					รวม
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	
คะแนน	40	30	40	50	50	210
24	32	24	30	42	39	167
25	33	24	37	42	40	176
26	32	23	35	43	37	170
27	32	22	35	43	38	170
28	31	23	32	45	40	171
29	34	24	32	40	42	172
30	31	23	32	44	38	168
31	32	24	32	41	40	169
32	33	24	36	44	45	182
รวม	1074	791	1065	1325	1305	5560
เฉลี่ย	33.56	24.72	33.28	41.41	40.78	173.75
ร้อยละ	83.91	82.40	83.20	82.81	81.56	82.74
SD	2.03	1.67	1.99	2.18	2.38	6.31

จากตาราง 8 พบว่าคะแนนใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และคะแนนสอบ หลังเรียนแต่ละชุด ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ของโรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของชุด กิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 1-5 โดยมีค่าเฉลี่ย 33.56, 24.72, 33.28, 40.78 และ 41.41 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 173.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดกิจกรรมที่ 1-5 มีค่า ระหว่าง 1.67 – 2.38 โดยมีค่า 1.67, 1.99, 2.03, 2.18 และ 2.38 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานรวม เท่ากับ 6.31 ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวม คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มหรือมีค่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของชุดกิจกรรมที่ 1-5 มีค่าอยู่ระหว่าง 81.56 – 83.91 โดยมีค่า

83.91, 82.40, 83.20, 82.81 และ 81.56 ตามลำดับ ซึ่งค่าประสิทธิภาพของกระบวนการของชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.74

ตาราง 9 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ของโรงเรียนพพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

นักเรียนคนที่ (เลขที่)	คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1	40	38
2	40	29
3	40	29
4	40	31
5	40	33
6	40	30
7	40	31
8	40	35
9	40	34
10	40	31
11	40	32
12	40	37
13	40	37
14	40	36
15	40	30
16	40	35
17	40	33
18	40	36
19	40	32
20	40	33
21	40	36
22	40	30

ตาราง 9 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ของโรงเรียนพพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

นักเรียนคนที่ (เลขที่)	คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
23	40	28
24	40	27
25	40	35
26	40	30
27	40	28
28	40	31
29	40	36
30	40	29
31	40	36
32	40	34
รวม		1042
เฉลี่ย		32.56
ร้อยละ		81.41
SD		3.10

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 32.56 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.10 ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มหรือมีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ ร้อยละ 81.41

ดังนั้น จากตาราง 8 และ ตาราง 9 พบว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 82.74/81.14 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยเกณฑ์

ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

การทดสอบ	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	32	13.81	600	11,428	44.26*
หลังเรียน	32	32.56			

* $p < .05$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.81 สำหรับค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 32.56 ซึ่งพบว่าค่าคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 44.26^*$) จึงกล่าวได้ว่า การนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจริง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 11 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน แต่ละกลุ่ม โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

จำนวน นักเรียน (กลุ่ม)	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
8	6	75	2	25	-	-	-	-

จากตาราง 11 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมิน สมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้ผลการประเมิน คุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 75 และกลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพระดับดี จำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 25 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 1 เรื่องการอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง นักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มี นักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 12 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

จำนวน นักเรียน (กลุ่ม)	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
8	5	62.5	3	37.5	-	-	-	-

จากตาราง 12 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 62.5 และกลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพระดับดีจำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 37.5 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ นักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มีนักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 13 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 เรื่อง การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

จำนวน นักเรียน (กลุ่ม)	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
8	6	75	2	25	-	-	-	-

จากตาราง 13 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 75 และกลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพระดับดีจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 25 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด นักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มีนักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 14 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

จำนวน นักเรียน (กลุ่ม)	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
8	7	87.5	1	12.5	-	-	-	-

จากตาราง 14 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 87.5 และกลุ่มที่ได้ผลการประเมินคุณภาพระดับดีจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 12.5 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 4 การอ่านเพื่อข้อมูลอ้างอิงนักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มีนักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน แต่ละกลุ่ม โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 5 เรื่อง การอ่านเพื่อเดาความหมาย ของคำในบริบท ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

จำนวน นักเรียน (กลุ่ม)	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
8	8	100	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 15 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมิน สมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้ผลการประเมิน คุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 8 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถ ในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดที่ 5 เรื่อง การอ่าน เพื่อเดาความหมายของคำในบริบท นักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มีนักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตาราง 16 สรุปผลคะแนนเฉลี่ยรวมความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จากการทำกิจกรรมกลุ่มของ นักเรียนแต่ละกลุ่ม ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1-5

จำนวน กลุ่ม รวม	ระดับคุณภาพ							
	ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ	จำนวน กลุ่ม	ร้อยละ
40	32	80	8	20	-	-	-	-

จากตาราง 16 พบว่าผลการประเมินด้านทักษะกระบวนการกลุ่มโดยอิงเกณฑ์แบบประเมิน สมรรถนะผู้เรียน ข้อที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ผลปรากฏว่า ร้อยละเฉลี่ยรวมกลุ่มที่ได้ผล การประเมินคุณภาพดีเยี่ยมมีจำนวน 32 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80 และร้อยละเฉลี่ยรวมกลุ่มที่ได้

ผลการประเมินคุณภาพระดับดี จำนวน 8 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 หมายความว่า การประเมินผลด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุด นักเรียนผ่านการประเมินอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่มีนักเรียนกลุ่มใดไม่ผ่านการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน การศึกษาที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุด กิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนพบพระวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 17 แสดงผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ข้อ ที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2	เนื้อหามีความเหมาะสมถูกต้องกับระดับความรู้ ของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3	ปริมาณเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.78	0.42	มากที่สุด
4	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ	4.63	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.85	0.22	มากที่สุด

ตาราง 17 แสดงผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดกิจกรรม				
5	การจัดกิจกรรมสร้างความสนใจนักเรียน	4.53	0.62	มากที่สุด
6	การจัดกิจกรรมสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา	4.59	0.61	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก	4.63	0.49	มากที่สุด
8	การจัดกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.72	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.62	0.57	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้)				
9	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ให้ทั้งความรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.66	0.48	มากที่สุด
10	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นและแสดงสามารถอย่างเต็มที่	4.50	0.57	มากที่สุด
11	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อที่สามารถทบทวนบทเรียนได้สะดวกและง่ายขึ้น	4.81	0.40	มากที่สุด
12	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้มีความสุขในการเรียน	4.59	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.64	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดผลประเมินผล				
13	แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์และมีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
14	มีวิธีการวัดผลประเมินผลที่ดีและเหมาะสม	4.53	0.51	มากที่สุด
15	พอใจที่ทราบผลการเรียนรู้ทันทีที่จบกิจกรรมการเรียนแต่ละบทเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
16	การประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนบทเรียนต่อไป	4.66	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.61	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด จำแนกเป็นด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.63 – 5.00 สำหรับด้านการจัดกิจกรรม นักเรียนมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.53 – 4.72 ด้านสื่อ การเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ ระหว่าง 4.50 – 4.81 และด้านการวัดผลประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.53 – 4.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกข้อ คำถามนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 18 แสดงผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามรายด้าน

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
		\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านเนื้อหา	4.85	0.22	มากที่สุด
2	ด้านการจัดกิจกรรม	4.62	0.57	มากที่สุด
3	ด้านสื่อการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรม การเรียนรู้)	4.64	0.45	มากที่สุด
4	ด้านการวัดผลประเมินผล	4.61	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.68	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 18 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มีระดับความพึงพอใจรวมเฉลี่ยโดยเรียงลำดับจากสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 รองลงมาคือความพึงพอใจด้านสื่อ การเรียนการสอน (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้) โดยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ถัดมาคือความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม โดยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 0.57 ลำดับสุดท้ายคือความพึงพอใจด้านการวัดผลประเมินผล โดยมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 โดยรวมเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านและความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 ด้าน รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ารวมเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.68 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา
2. สมมติฐานของการศึกษา
3. ขอบเขตของการศึกษา
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
5. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สรุปผลการศึกษา
7. อภิปรายผลการศึกษา
8. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ด้านทักษะการอ่านและศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการศึกษา

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีผลประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 96 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพพระวิทยาคม อำเภอพพระ จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

2.1 การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)

2.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)

2.3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information or Details)

2.4 การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing Words)

2.5 การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context Clues)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.2 ผลคะแนนการประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน
3. แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 21 ชั่วโมง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตลอดจนศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม

โดยมีรายละเอียดการดำเนินการทดลอง ดังต่อไปนี้

- 1 เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
- 2 นักเรียนเรียนรู้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชุด ดังนี้
 - 2.1 การอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง (Reading for Topic)
 - 2.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas)
 - 2.3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด (Reading for Specific Information or Details)
 - 2.4 การอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง (Reading for the Recognition of Pointing Words)
 - 2.5 การอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท (Guessing Meaning from Context Clues)

โดยให้นักเรียนทำใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) ต่างๆ ในชุดกิจกรรมตามลำดับ และทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนน

3. ครูประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรม และประกาศผลการประเมินให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทราบหลังการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรมทันที

4. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ทั้ง 5 ชุดแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนพร้อมกันในชั่วโมงเรียนถัดไป เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

5. ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแล้ว โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 แนะนำจุดประสงค์ของแบบสอบถาม และขั้นตอนการกรอกแบบสอบถามให้นักเรียน

5.2 แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียน จำนวน 32 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการศึกษาต่อไป

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสม ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และเมื่อนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.74/81.14 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ($t = 44.26^*$)

และนักเรียนมีผลประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้) และด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีค่ารวมเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.68

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าร้อยละ 82.74 และค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าร้อยละ 81.14 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $82.74/81.14$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 อธิบายได้ว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังกล่าวนี้นี้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกรัตน์ เทพิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามกระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาท มีประสิทธิภาพระหว่าง E_1/E_2 เท่ากับ $81.34/78.60$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิชมน ภูหนองโอง และคณะ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮา สำหรับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคำม่วง อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานโกฮา มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.08/80.22$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพบพระวิทยาคม จังหวัดตาก ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ($t = 44.26^*$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นชุดกิจกรรมที่สมบูรณ์ มีแบบทดสอบก่อนเรียน มีใบความรู้ ใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) และแบบทดสอบหลังเรียน ให้นักเรียนได้ทดสอบความรู้ที่ได้รับ และทราบผลการเรียนรู้ได้ทันที ทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถกลับมาทบทวนหรือทำกิจกรรมในบทเรียนได้อีกครั้งหากไม่เข้าใจ จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โสรยา กลีบเพชร (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารื่องการพัฒนบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้ชุดการอ่านภาษาอังกฤษประกอบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บโดยใช้ชุดการอ่านภาษาอังกฤษประกอบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ กิตติมา บัวแย้ม (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีผลประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตผ่านกระบวนการกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนดให้นักเรียนทำใบกิจกรรม (แบบฝึกหัดระหว่างเรียน) ของแต่ละชุดกิจกรรม โดยเน้นทักษะกระบวนการกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละชุดกิจกรรม นอกจากนั้นครูได้ประกาศผลการประเมินความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตให้แต่ละกลุ่มทราบหลังการเรียนแต่ละชุดกิจกรรม ชมเชยและให้รางวัลกลุ่มที่ทำผลการประเมินได้สูงสุด ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นทีม จึงทำให้ผลคะแนนการประเมินมีคุณภาพระดับดีขึ้นไปทุกกลุ่ม

3. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้) และด้านการวัดผลประเมินผล พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีค่ารวมเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.68 เนื่องจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อยตามลำดับก่อนหลังจากง่ายไปยาก ทำให้ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีกิจกรรมให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ พร้อมเทคนิคในการเรียนที่ช่วยส่งเสริมนักเรียน มีการวัดผลและประเมินผลที่นักเรียนสามารถทราบได้ทันที โดยนักเรียนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาหรือไม่ผ่านการประเมินผลในชุดกิจกรรมสามารถทบทวนชุดกิจกรรมใหม่ได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น เป็นการสนองการเรียนเป็นรายบุคคล และส่งเสริมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ

ธีรศักดิ์ แสงสัมฤทธิ์ (2531, หน้า 25) สรุปคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ชุดการเรียนด้วยตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกเวลาที่ต้องการเรียนและก้าวหน้าไปตามความสามารถของตนเอง

2. รักษามาตรฐานของการเรียนรู้ เพราะผู้ที่เรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเอง จะได้รับความรู้ในมาตรฐานเดียวกัน

3. ประหยัดทั้งเวลาและเงิน เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองไม่ต้องมาเรียนในห้องเรียนและไม่ต้องเรียนซ้ำในเรื่องที่ตนรู้แล้ว ชุดการเรียนด้วยตนเองสามารถใช้ได้เรื่อยๆ และสอดคล้องกับธัญสินี ฐานา (2546, หน้า 21) กล่าวถึงคุณประโยชน์ของชุดกิจกรรม คือ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ อย่างไม่เบื่อหน่ายและไม่ทอดทิ้งต่อการเรียน อีกทั้งยังเป็นการช่วยฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่พบปัญหานักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านต่ำ ควรนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.74/81.14 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 ผู้สอนที่สนใจชุดกิจกรรมนี้สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

1.2 ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกเป็นชุดกิจกรรมย่อย จำนวน 5 ชุด คือ ชุดที่ 1 เรื่องการอ่านเพื่อหาหัวเรื่อง ชุดที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ชุดที่ 3 เรื่องการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียด ชุดที่ 4 เรื่องการอ่านเพื่อหาข้อมูลอ้างอิง และชุดที่ 5 เรื่องการอ่านเพื่อเดาความหมายของคำในบริบท โดยแต่ละชุดกิจกรรมมีเนื้อหาที่สมบูรณ์ มีกิจกรรมย่อยให้นักเรียนได้ฝึกทำ จึงเหมาะสำหรับครูผู้สอนได้นำไปใช้ในห้องเรียนของตน เพื่อให้ นักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนได้เรียนซ่อมเสริม หรือในกรณีสอนปกติและกรณีที่นักเรียนไม่ผ่านตาม เกณฑ์ที่กำหนด

1.3 แผนการจัดกิจกรรมรวมทั้งสื่อที่ใช้ในชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 นี้ เป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านการอ่าน ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษหรือเนื้อหาวิชาอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะการอ่าน และให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีรูปแบบ การสอนที่หลากหลาย และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะด้านอื่นๆหรือวิชาอื่นๆ เพื่อเป็นการ พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2.3 ควรดัดแปลงรูปแบบชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์การอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไป เป็น นวัตกรรมอื่นๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและ พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ประถมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา เนื่องจากมีประโยชน์ต่อการเรียน การค้นคว้าวิจัย การเขียนรายงานหรือการสอบ